

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Tk/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012205
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120012205.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava predsedom senátu JUDr. Vincentom Szabóom a prísediacimi Martou Krajčovičovou a Emíliou Šipkovskou v trestnej veci vedenej proti obžalovanému: M. V., nar. XX.XX.XXXX v H. L., trvale bytom Q. XXX/X, Q. T., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 20. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 166 Trestného poriadku na základe nezmeneného výroku o vine a ochranných opatreniach uvedených v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2020, sp. zn. 28Tk/1/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.03.2021, sp. zn. 6To/15/2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.04.2021, sa

obžalovaný

M. V. , nar. XX.XX.XXXX v H. L.,
trvale bytom Q. XXX/X, Q. T.,
t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

o d s u d z u j e :

Podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

- vidlička s dvoma hrotmi (stopa č. 6-1),
- nôž s čepeľou 10 cm (stopa č. 7-1),
- nožnice s čiernou plastovou rúčkou (stopa č. 10-1),
- nôž s čiernou rúčkou (stopa č. 11-1),
- vidlička s dvoma hrotmi so zelenou rúčkou (stopa č. 11-2),
- nôž so žltou rúčkou (stopa č. 11-3),
- nôž s červenou rúčkou (stopa č. 11-4),
- nôž s čiernou rúčkou (stopa č. 11-5),
- nôž s čiernou plastovou rúčkou (stopa č. 12-1),
- nôž s čiernou plastovou rúčkou (stopa č. 12-2),
- nôž s bielou plastovou rúčkou (stopa č. 12-3),
- nôž so zlomenou čiernou rúčkou (stopa č. 12-4),
- nôž s čiernou plastovou rúčkou (stopa č. 12-5),

- nôž so zelenou rúčkou (stopa č. 13-1),
- nôž so zelenou rúčkou (stopa č. 13-2),
- nôž s rúčkou z umelého parohu (stopa č. 13-3).

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

1. Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava a po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2020 vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní len k výroku o treste a škode.

2. Rozsudkom zo dňa 01.12.2020, č.k. 28Tk/1/2020-388 súd uznal obžalovaného za vinného z obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 06.04.2020, v čase približne o 14.33 hod. v byte č. X na 3. poschodí bytového domu na Q. ulici XXX/X, Q. T., okres H. L., po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svojho brata E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. ulica XXX/X, Q. T., s ktorým žil na uvedenej adrese v spoločnej domácnosti, a to takým spôsobom, že E. V. presne nezisteným bodno-rezným predmetom opakovane bodol do oblasti hrudníka, chrbta a ďalších častí tela, čím mu spôsobil mnohopočetné bodné poranenia na pravej i ľavej polovici hrudníka charakteru nábodov a bodných rán, viaceré rany na chrbte v oblasti ľavej lopatky, bodné rany na pravom i ľavom ramene, drobné defekty v oblasti pravého kolena, jeden drobný defekt na ľavom kolene, tri povrchové bodné defekty horného laloka pravých pľúc a jeden bodný defekt horného laloka ľavých pľúc, ktorým E. V., dňa 06.04.2020 v čase o 15.55 hod. podľahol, v dôsledku úrazovo krvácajúceho šoku s krvácaním do oboch pohrudnicových dutín.

3. Na základe toho súd obžalovaného odsúdil podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a per analogiam aj na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí špecifikovaných v enunciiate rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Zároveň obžalovanému podľa § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Napokon podľa 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému zložil povinnosť nahradiť poškodenému E. V., ml., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom T. XXXX/XX, Q., škodu vo výške 1.093,88 eur; a poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1.050 eur.

4. Po podaní odvolania obžalovaného Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením zo dňa 18.03.2021, č.k. 6To/15/2021-407, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

5. Na základe toho súd prvej inštancie vykonal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.05.2021 opätovné dokazovanie k výroku o treste, pričom vyzval strany, aké dôkazy navrhujú v tomto smere vykonať. Procesné strany navrhli vykonať dokazovanie znaleckým posudkom č. 49/2020. Súd vykonal dokazovanie (okrem už vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.11.2020) aj oboznámením ďalších listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku (a to uznesenia o pribratí znalca a príkazu na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného) a znaleckého posudku č. 49/2020 postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, pričom z oboznámených dôkazov bolo zistené nasledovné:

6. Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave v záverečnej reči uviedla, že na základe vykonaného dokazovania, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom bolo jednoznačne preukázané, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný. Čo sa týka výšky trestu, obžalovaný dlhodobo a pravidelne požíval alkoholické nápoje, vedel o tom, aký účinok na neho majú a vedel o tom, že pod ich vplyvom býva agresívny a v takomto stave neváha útočiť na kohokoľvek v okolí, čo sa prejavilo už aj v minulosti. V roku 2019 pod vplyvom alkoholu napadol nožnicami svojho brata, teraz už nebohého E., avšak tento fyzický útok sa obišiel bez následkov. Ďalej z odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/108/2006, ktorým bol uznaný za vinného v zmysle § 288 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Ďalej nemožno opomenúť aj ďalšie trestné stíhanie obžalovaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že týral svoju matku Q. V., ako aj svojho brata E. V.. Okrem toho v čase, kedy spáchal trestný čin, teda vraždu svojho brata podľa znaleckého posudku z odvetvia psychológia a psychiatria mohol viesť a rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Podľa znalcov bola jeho schopnosť ovládať svoje konanie znížená vo forenzne výraznej miere, čo sa premietlo aj pri ukladaní trestu, kedy mu bolo možné uložiť za obzvlášť závažný zločin vraždy blízkej osoby, teda svojho brata trest vo výmere 20 - 25 rokov, pričom súd prihliadol práve na túto ovládaciu schopnosť a uložil mu nepodmienečný trest vo výške 14 rokov. Je otáznou akým spôsobom boli obmedzené, resp. znížené jeho ovládacie schopnosti v čase spáchania skutku, keďže vedel privolať záchrannú službu, podľa pokynov ZZS aj začal oživovať svojho brata, ale nakoniec uviedol „nech skape“, že ho oživovať nebude. Z tohto je zrejmé, že presne vedel ako má privolať záchrannú službu, ako má oživovať svojho brata, ale toto v podstate neurobil. Znalci u obžalovaného diagnostikovali plne rozvinutý syndróm závislosti od alkoholu, pričom v čase spáchania skutku bol v stave jednoduchej opitosti, ktorá sa spolu s ďalšími psychickými poruchami spolupodieľala na zníženej ovládacej schopnosti. Bez ohľadu na tieto závery, je zrejmé, že obžalovaný úmyselným konaním zavraždil svojho brata a to agresívnym fyzickým útokom, ktorý sa opakoval aj v minulosti a práve pre jeho zníženú ovládaciu schopnosť mu bol uložený trest v trvaní 14 rokov a nie 25 rokov. Uvedený trest je dostatočný a preto navrhla, aby súd uložil v zmysle § 145 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov, so zaradením do maximálneho stupňa strázenia, zároveň v zmysle § 76 ods. 1 ochranný dohľad v trvaní 1 rok a v zmysle § 73 Trestného zákona uložiť obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie a rozhodnúť o zaistených veciach a uplatnenom nároku poškodeného.

7. Poškodený E. V., ml. v záverečnej reči uviedol, že nesúhlasí so znížením trestu pre obžalovaného. Tým, že zabil jeho otca, on prišiel aj o druhého rodiča. Zobral otca jemu aj jeho sestram. Zobral jeho deťom aj starého otca a vie, že jeho otca už raz napadol nožnicami, preto si myslí, že keby obžalovaný konal v silnom afekte, môže ublížiť aj niekomu inému.

8. Obhajkyňa obžalovaného v záverečnej reči uviedla, že ohľadom trestu navrhuje zobrať do úvahy poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. j) Trestného zákona a tiež aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, tak ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku. Za súčasného uloženia ochranného liečenia, ktoré znalci navrhujú má za to, že ochranu spoločnosti je možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, pričom súd nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v § 39 ods. 3 Trestného zákona. Počas dokazovania v prípravnom konaní boli vypočutí viacerí svedkovia, predovšetkým rodinní príslušníci poškodeného a obžalovaného, ktorí nemali informácie o spáchanom skutku a poväčšine sa vyjadrovali k osobe obžalovaného a nebohého. Takmer všetci jednotne opisovali osobu nebohého ako konfliktného človeka, s ktorým sa ťažko vychádzalo a osobu obžalovaného ako prispôsobivého človeka. Výpovede všetkých svedkov vo svojej podstate potvrdzujú, že obžalovaný bol nekonfliktný človek. To, čo sa stalo dňa 06.04.2020 v Q. T. je jedna veľká rodinná tragédia, ktorá sa nedá ale vrátiť. Obžalovaný úprimne ľutuje to, čo spáchal, pretože si zabil brata. Súdom by mal preto pri výmere trestu brať do úvahy aj tieto skutočnosti, ako aj to, že je to starší človek s viacerými zdravotnými problémami a preto žiada súd o zhovievavosť pri ukladaní výmery jeho trestu. Zároveň navrhla zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia.

9. Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že by chcel vyjadriť ľútosť nad tým, čo sa udialo v jeho rodine. Vie, že brata mu to nevráti a je mu to veľmi ľúto. S odstupom času, správnou životou a vhodnou liečbou by chcel k tomu, čo sa u nich stalo uviesť nové skutočnosti, ktoré sa mu vynorili v pamäti. Po zobudení videl brata ležať na zemi. Prvé, čo mu napadlo bolo, že sa pohádali a on ho zabil. Preto aj pri

volaní na RZP v šoku opakoval, že „zabil som si brata“. Neskôr aj na polícii po nátlaku vyšetrovateľa a pod hrozbou vysokého trestu sa priznal a to možno aj k niečomu, čo nespravil. Netvrdí, že to na 100 % nebol, pretože si to nepamätá, ale v tom čase, stave a prihladnuc jeho veku, by nebol schopný takého útoku. Ďalej si myslí, že nie je možné, aby pri takom útoku nemal poranené ruky, ktoré by sa mu automaticky museli zošmyknúť po rúčke kuchynského noža a následne by sa porezal. No on nemal na rukách ani len škrabanec. Až po dôkladnejšom preštudovaní výpovedí svedkov zistil, že jeho neter M. L. nevytvrdela pravdu. Bola u neho v tom čase na návšteve aj s neznámym mužom, navyiac klamala, že prišla vlakom, ale vlakom neprišla. Prišla autom. Prečo klamala, ale obžalovaný nevie. To, či skutok, ktorý mu je kladený za vinu nevie, pretože si to nepamätá, no myslí si, že jeho fyzické schopnosti by mu to nedovolili.

10. Z odpisu registra trestov (č.l. 286) bolo zistené, že obžalovaný bol jedenkrát súdne trestaný v roku 2006, a to za nedbanlivostný prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Trestného zákona.

11. Z príkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Tp/30/2020 zo dňa 05.05.2020 na vyšetrenie duševného stavu (č.l. 148 - 149) vyplýva, že sudca pre prípravné konanie vydal podľa § 148 ods. 2 Trestného poriadku príkaz na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného v trestnej veci obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona.

12. Z uznesenia ČVS: KRP-28/1-VYS-TT-2020 o pribratí znalca zo dňa 25.05.2020 (č.l. 137 - 141) vyplýva, že vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odbor kriminálnej polície pribral podľa § 147 ods. 1 Trestného poriadku do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia a psychológia - Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii spol. s r.o., IČO: 47 251 930, so sídlom Nové Zámky, Ernestova Bašta 2, a to za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného. Predmetné uznesenie bolo obžalovanému doručené dňa 04.06.2020 a jeho obhajkyňa dňa 05.06.2020.

13. Zo záverov znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. č. 49/2020 zo dňa 31.08.2020 (č.l. 159 a nasl.) vyplýva, že obžalovaný má sklon k jednoznačným a nekompromisným riešeniam problémových situácií, pričom si je vedomý svojho konania, súčasne sa však zbavuje zodpovednosti zaň. Najmä v stavoch alkoholického opojenia sa zvyšuje pravdepodobnosť jeho neadekvátnych, emocionálne uvoľnených, racionálne nezvládaných prejavov s agresívnym priebehom. Nahromadené vnútorné napätia obžalovaného sa môžu uvoľniť v prudkých prejavoch zlosti a nenávisťi a v konečnom dôsledku voči okoliu orientovaným agresívnym správaním. V prípade obžalovaného neboli zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy. Zistené bolo organické poškodenie CNS s parciálnym poklesom jeho mentálnych schopností s polyetiologickou podmienenosťou. V čase spáchania skutku a aj v súčasnosti obžalovaný trpel a trpí zmiešanou poruchou osobnosti, ľahkými poruchami poznávania (psychosyndrómom) a syndrómom závislosti od alkoholu. Obžalovaný v čase, kedy bol spáchaný trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu, mohol a vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Jeho schopnosť ovládať svoje konanie však bola znížená vo forenzne významnej miere. Mieru zníženia ovládacej schopnosti hodnotia znalci ako podstatnú. V čase, kedy bol spáchaný trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu, bol obžalovaný v stave jednoduchej alkoholovej opitosti, ktorá sa spolu s ďalšími psychickými poruchami spolupodieľala na znížení jeho ovládacej schopnosti.

14. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihladal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval), poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona (viedol riadny život - keď spáchanie nedbanlivostného prečinu podľa § 288 Trestného zákona v roku 2006 nepovažuje súd za takú skutočnosť, ktorá by uvedenú poľahčujúcu okolnosť vylučovala) a zároveň súd nezistil žiadne príťažujúce okolnosti, pristúpil k aplikácii § 38 ods. 3 Trestného zákona, pretože u obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností. Pri použití § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 145 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí sadzby 20 rokov až 23 rokov a 4 mesiace (pôvodná sadzba 20 - 25 rokov až doživotie).

15. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatela môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatela neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

16. Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal čin podľa záverov znalcov v stave zmenšenej príčetnosti, pretože miera jeho ovládacej schopnosti bola vo forenzne významnej miere znížená. Súd v prípade obžalovaného považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Mimoriadne zníženie trestu ukladanému obžalovanému odôvodňujú aj závery plynúce zo znaleckého posudku č. 49/2020, s poukazom na ktoré súd konštatuje zníženú príčetnosť obžalovaného počas spáchania skutku. Vzhľadom na okolnosti prípadu a predovšetkým na pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom aj v spojení s aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona (teda trest odňatia slobody minimálne vo výmere 20 rokov) bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Znalci v predmetnom znaleckom posudku konštatovali, že bezprostredným motívom konania obžalovaného mohol byť posledný konflikt s bratom, pričom nemožno vylúčiť provokačné správanie poškodeného voči obvinenému, ktoré mohlo spustiť jeho zlosťou posilňované fyzicky agresívne prejavy voči poškodenému v zmysle nezvládnutého afektu v stave alkoholickéj opojenosti oboch bratov.

17. Pokiaľ ide o obžalovaného, išlo podľa názoru súdu v jeho prípade o konanie v afekte (ako sa k tomu vyjadrili znalci v znaleckom posudku), keď v čase spáchania trestného činu bol pod vplyvom alkoholu, jeho ovládacie schopnosti boli značne obmedzené a celá situácia bola vyústením dlhodobého konfliktného vzťahu oboch bratov. Uvedené okolnosti prípadu teda odôvodňujú podľa názoru súdu uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, zároveň však súd pri určovaní výšky trestu vnímal aj to, že u obžalovaného je znalecky konštatovaný plne rozvinutý syndróm závislosti od alkoholu, ktorý si privodil sám obžalovaný. Za obdobie svojej alkoholovej závislosti mal pritom obžalovaný nepochybne vedomosť o tom, ako na neho požívanie alkoholu vplyva a bol si tiež vedomý toho, že už v minulosti fyzicky napadol svojho brata - poškodeného E. V.. Napriek vyjadreniu obhajkyne obžalovaného v tom smere, že svedkovia vypočutí v prípravnom konaní označovali obžalovaného za prispôsobivého a nekonfliktného, a nebohého E. V., st. ako konfliktného, z vyjadrenia poškodeného E. V. ml., je zrejmé, že tento nesúhlasí s miernejším trestom pre obžalovaného, pretože mu obžalovaný zabil otca a jeho deťom dedka. Súd aj na základe toho nemá dôvod vnímať nebohého E. V. ako osobu, ktorá si zaslúžila, čo jej obžalovaný spôsobil a obžalovaného iba ako obeť týrania zo strany nebohého. Súd sa stotožnil s vyjadrením prokurátorky v rámci záverečnej reči, že obžalovaný vnímal realitu, keď privolával záchrannú službu a aj keď bol v zrejmom šoku, nemožno prehliadnuť jeho postoj, keď rezignoval na poskytnutie pomoci svojmu bratovi so slovami „nech skape“. V tomto smere sa javí aj dosť zvláštne priznanie obžalovaného k spáchaniu skutku a prejavená ľútosť nad spáchaným činom, keď na jednej strane tvrdí, že úprimne ľutuje, čo sa stalo a hanbí sa za to, na druhej strane tvrdí, že nevie, či to bol on, lebo by musel mať po takom útoku poranenú ruku. Navyše v záverečnej reči naznačuje, že sa priznal po nátlaku vyšetrovateľa a pod hrozbou vysokého trestu možno aj k niečomu, čo nespravil. V prospech úprimnej ľútosti nevyznieva ani spochybňovanie vierohodnosti svedeckej výpovede netere obžalovaného M. L., keď nie je zrejmé, že by jej výpoveď mala byť v neprospech obžalovaného. Je potom otázne, či spáchaný skutok neľutuje viac obhajkyňa obžalovaného, ako samotný obžalovaný. Napriek určitým pochybnostiam však súd obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona napokon uznal.

18. Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď mal za to, že závažnosť trestného činu (vzhľadom na zníženú príčetnosť obžalovaného v čase skutku) a miera narušenia obžalovaného nie sú natoľko vysoké, aby bolo potrebné výkonom trestu odňatia slobody na neho pôsobiť v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, do ktorého by musel byť inak zaradený (s poukazom na § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona). Obžalovaný nebol v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, svoj čin úprimne oľutoval a zohľadniac aj jeho vyšší vek dospel súd k názoru, že náprava obžalovaného je možná a bude aj lepšie zaručená práve v ústave so stredným stupňom stráženia. Súčasne s ohľadom na povahu odsúdeného, u ktorého sa nedajú vylúčiť neadekvátne, racionálne nezvládané prejavy správania s agresívnym priebehom v situačne vypätejších

situáciách, má súd za to, že u neho nie je aktuálne vhodné uvažovať o zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

19. Vzhľadom k vyjadreniu obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.11.2020, že je vlastníkom zaistených vecí, pričom súd má preukázané, že skutok bol spáchaný rôznymi nástrojmi, resp. ich striedaním a na zaistených veciach sa nachádzali krvné stopy patriace obeti, uložil súd obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona trest prepadnutia hnutelných vecí konkretizovaných vo výrokovej časti rozsudku, pričom vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.